

De komende dingen

Lieve kleinkinderen,

Wanneer je een Elfstedentocht gaat schaatsen, dan moet je je goed voorbereiden. Raad vragen aan een ervaringsdeskundige, naar hem luisteren en doen wat hij zegt.

Doe je dat niet, weet je het beter en ga je je eigen gang, dan weet ik zeker, dat je de tocht niet uitschaatst. Wegens vochtgebrek en met bevroren neus, oren en tenen en nog meer, stort je halverwege in en moet je naar een ambulancepost of zelfs naar een ziekenhuis om weer opgelapt te worden.

En het Elfstedentochtkruisje: dat kun je vergeten!

Lieve kleinkinderen, gaat één of meer van jullie ooit een Elfstedentocht schaatsen, vergeet het volgende niet: goede schaatskleding, voor onderweg voldoende eten en drinken meenemen, je hele lichaam insmeren met watervrije vaseline en vooral niet vergeten: een stukje zeemleer in je onderbroek.

**Hoofdstuk 78 - De komende dingen - Mattheüs 24
Mattheüs 25 : 1 – 13**

Het was al laat in de avond, toen Jezus met zijn discipelen vanuit de tempel naar de Olijfberg ging. Op het tempelplein was het nu stil. De discipelen keken vol ontzag naar de hoge gebouwen, die duidelijk te zien waren in het licht van de maan. Nergens in de hele wereld was er zo'n mooie tempel als deze in Jeruzalem.

‘Wie de tempel van Jeruzalem niet heeft gezien,’ zeiden de mensen in die tijd, ‘die heeft nog nooit iets moois gezien!’

Geen wonder dat de Israëlieten trots waren op hun Godshuis. Koning Herodes de Grote had veel jaren hieraan gebouwd en de bouw ging nog steeds door. Kosten nog moeite werden gespaard om de tempel steeds maar groter en mooier te maken.

De discipelen waren onder de indruk van deze grote gebouwen. Zo iets moois en stevigs zou toch de eeuwen doorstaan! Maar hun meester Jezus had over de stad en ook over de tempel het oordeel uitgesproken..... Je kon het eigenlijk niet

geloven! Vol bewondering en ontzag zeiden ze: ‘Rabbi Jezus, kijk eens naar die gebouwen van de tempel!’

Heel ernstig antwoordde Jezus: ‘Bekijk die gebouwen en luister goed naar mijn woorden: Ze zullen helemaal worden afgebroken. Geen steen zal op de andere gelaten worden.’

Meer zei Jezus niet. Maar op de Olijfberg aangekomen, kwamen zijn leerlingen Johannes, Jacobus, Petrus en Andréas naar hem toe en vroegen: ‘Wilt u ons vertellen, wanneer dat allemaal gaat gebeuren? Aan welk teken zullen we kunnen zien dat u komt en dat het einde van de wereld gekomen is?’

Na een lange dag in de tempel was Jezus moe. Maar bij deze vraag van zijn vier discipelen dacht hij niet meer aan rust. Hij was blij dat hij hun nog kon leren over de dingen die gingen komen en dat hij hen tegelijkertijd kon waarschuwen voor het komend gevaar.

Er zou niet veel gelegenheid meer zijn dat Jezus rustig met hen kon praten.

Wat wisten deze vier trouwe vrienden van hem nog maar weinig over de komende dingen! Ja, ze geloofden dat deze tempel verwoest zou worden, alleen omdat hij het gezegd had. Maar zij dachten dat dan tegelijkertijd de hele wereld zou vergaan. Zijn discipelen konden zich niet voorstellen, dat na de verwoesting van Jeruzalem het leven weer gewoon door zou gaan, ja zelfs nog eeuwen lang.

Ze hoefden ook niet alles te weten. Alleen het allernodigste zou Jezus hun vertellen. Over de val van Jeruzalem en over het einde van de wereld, veel eeuwen later. Maar zijn discipelen mochten nu nog geloven dat beide oordelen dicht bij elkaar lagen, ja elkaar zouden opvolgen.

Jezus begon te spreken. Een machtige rede werd het, van een groot en ver visioen. Over wat er zou gaan gebeuren met de tempel, met de stad Jeruzalem en met de grote wereld, waarin zoveel slechte, gemene en oneerlijke dingen gebeuren. Jezus sprak over het oordeel, dat komen zou over Israël. En dan plotseling, bijna zonder een merkbare overgang, sprak Jezus over het oordeel dat komt op *de Laatste Dag van deze wereld*.

De vier discipelen konden niet alles in het juiste tijdsbesef plaatsen, maar het meeste begrepen ze wel. Totaal verbijsterd en met gloeiende wangen luisterden ze naar wat Jezus hun vertelde.

Het was alsof ze alles voor hun ogen zagen gebeuren: al het leed en benauwdheid op deze wereld, alle pijn en de grote ondergang. Maar ook hoorden ze over de heerlijkheid, over de nieuwe aarde en nieuwe hemel die komt voor alle mensen die in Jezus geloven.

Niet één van de vier discipelen durfde meer iets te vragen. Niet één viel Jezus in de rede. Ze konden alleen maar luisteren met hun hele ziel...

Jezus ging verder met ernstige waarschuwingen: ‘Pas op, laat je niet bedriegen, wanneer ik niet meer bij jullie ben. Want het zal vaak gebeuren, dat mensen

mijn naam gebruiken. Ze zullen zeggen dat ze de Messias zijn. Maar dat zijn ze niet. Nee, ze zullen veel mensen bedriegen.

Jullie zullen horen dat er oorlog is of dat er oorlog komt. Maar je moet daar niet van schrikken. Want dat moet allemaal gebeuren, *maar het is nog niet het einde van de wereld*. Want eerst zullen alle volken en landen oorlog met elkaar voeren. Er zal hongersnood en overal aardbevingen zijn. Dat is nog maar het begin van de grote rampen die gaan komen.

Jullie zullen het moeilijk hebben. Sommigen van jullie zullen gedood worden. En alle mensen zullen jullie behandelen als vijanden, omdat jullie bij Mij horen. Veel mensen zullen hun geloof in Mij opgeven. Ze zullen elkaar behandelen als vijanden en elkaar verraden.

Wanneer soldaten komen en jullie voor de rechters brengen, maak je dan geen zorgen over wat je moet zeggen, of hoe je het moet zeggen. Want als het zover is, zal de Heilige Geest jullie de juiste woorden geven.

Mensen zullen hun eigen broer aangeven om hem te laten doden. En vaders zullen hun kinderen aangeven. Kinderen worden vijanden van hun ouders. Ze zullen zelfs hun ouders laten doden.

En omdat jullie bij Mij horen, zal iedereen jullie behandelen als vijanden.

Maar als je volhoudt tot het einde, zul je gered worden.

Er zullen veel valse profeten komen, die de mensen bedriegen. Er zullen steeds meer slechte dingen gebeuren op aarde.

En veel gelovigen zullen hun liefde voor God en voor elkaar verliezen.

Het goede nieuws over Gods Koninkrijk zal overal op aarde verteld worden.

Dus, als alle volken het gehoord hebben, zal het einde komen.

‘Wanneer zal dit alles gebeuren met deze tempel en de stad Jeruzalem?’ vroegen de discipelen. Jezus antwoordde: ‘Wanneer jullie in het huis van God de wrede heidenen zien staan met hun afgodsbeelden, weet dan dat de dag van het oordeel is aangebroken. Jullie zullen iets verschrikkelijks zien: *de Grote Verwoester*.

Die zal staan op de heilige plaats. De profeet Daniël heeft daar al over verteld.

Dan moet iedereen die in Judea woont de bergen in vluchten. Als je op dat moment buiten je huis bent, moet je meteen vluchten. Ga niet eerst naar binnen om nog iets te pakken. Ook als je buiten de stad Jeruzalem op het land aan het werk bent, moet je meteen vluchten. Ga niet eerst terug naar huis om je jas te halen.

Het zal een ramp zijn voor vrouwen die zwanger zijn of een baby hebben.

Bid tot God dat je niet in de winter hoeft te vluchten, of op sabbat. Want wat er dan gebeurt, zal echt verschrikkelijk zijn. Zoiets is nog nooit gebeurd, sinds het begin van de wereld. En zoiets zal daarna ook nooit meer gebeuren.

Gelukkig heeft God bepaald dat die verschrikkelijke tijd niet te lang zal duren. Anders zou niemand het volhouden. God heeft die tijd juist kort gemaakt, zodat de mensen die Hij uitgekozen heeft, standhouden.

En zelfs dan nog, tijdens die grote nood, zullen er leugenprofeten opstaan en zeggen dat zij de Messias zijn. *Geloof die mensen niet!* Ze zullen veel machtige wonderen doen. Zo proberen ze de mensen, die door God uitgekozen zijn, te bedriegen.

Als ze zeggen: de Messias is in de wildernis, ga er *niet* heen.

Als ze zeggen: de Messias is in dat huis in de binnenkamer, *geloof het niet!*

Het is waar, één keer zal Ik terugkomen op deze wereld, maar niet met een bende Zeloten in de woestijn en ook niet in het verborgene, in een binnenkamer. *Want als de Mensenzoon komt, zal iedereen hem zien, net zoals iedereen de bliksem in de lucht kan zien.*

Als die Grote Dag aan het einde der tijden komt, de laatste dag van deze wereld, dan wordt de zon donker en de maan geeft geen licht meer. De sterren vallen naar beneden en alles op aarde schudt heftig heen en weer.

Dan wordt het teken van de Mensenzoon zichtbaar aan de hemel. Alle mensen op aarde zullen huilen en jammeren. Ze zien de Mensenzoon op de wolken uit de hemel komen. Hij komt als een machtige en schitterende koning. Dan zal hij zijn engelen over de hele aarde sturen. Ze blazen op hun trompetten en zo verzamelen ze alle mensen die bij de Mensenzoon horen. Overal vandaan, van de hele aarde.'

Jezus zei: 'Hiermee heb ik jullie vraag beantwoord wat er zal gebeuren met de stad Jeruzalem en daarna met de hele wereld. Let dus goed op de voortekenen die gaan komen. Jeruzalem zal verwoest worden, daar kunnen jullie zeker van zijn.

Het is net als met de vijgenboom. Elk jaar zie je nieuwe bladeren aan zijn takken komen. Dan weet je dat het snel zomer wordt. Dat geldt ook voor de dingen, waarover ik verteld heb. Als je al die dingen ziet gebeuren, dan weet je dat het einde snel zal komen.

Luister goed naar mijn woorden: Sommige mensen die nu leven, zullen dat nog meemaken. *De hemel zal verdwijnen en de aarde ook. Maar mijn woorden zullen nooit verdwijnen!*

Maar als jullie Mij vragen wanneer die laatste dag, het einde van de wereld en het laatste oordeel zal zijn, dan moet ik jullie het antwoord schuldig blijven. De Mensenzoon zal onverwacht komen. Niemand weet precies wanneer dat gaat gebeuren. Ook de engelen in de hemel niet. Zelfs Ik weet dat niet.
Alleen God de Vader weet dat.

Het zal gaan als in de tijd van Noach. Toen waren de mensen bezig met gewone dingen: met eten, drinken en trouwen. Niemand geloofde wat Noach zei, wat er spoedig zou gaan gebeuren. Totdat de dag kwam dat Noach zijn boot inging. Toen kwam plotseling de grote overstroming en alle mensen verdronken. Net zo plotseling zal ook de Mensenzoon komen.

Als de Mensenzoon komt, kan *niet* iedereen met hem mee. Als er bijvoorbeeld twee mannen aan het werk zijn op het land, kan het zijn dat maar één van hen met de Mensenzoon meegaat. De ander moet achterblijven. Of als er twee vrouwen graan aan het malen zijn, kan het zijn dat maar één van hen met de Mensenzoon meegaat. De ander moet achterblijven.

Blijf goed opletten! Want jullie weten niet, wanneer jullie Heer zal komen. Stel dat je van tevoren weet wanneer er een dief komt. Dan blijf je wakker en zorg je ervoor dat die dief niet bij je kan inbreken. Maar jullie weten *niet* wanneer de Mensenzoon komt. Dus moeten jullie altijd klaar staan. Onthoud dat goed!

Wat doet een dienaar die trouw en verstandig is? Stel dat zijn heer op reis gaat. Hij geeft zijn dienaar de opdracht om goed voor alle knechten te zorgen. Op een dag komt de heer terug. Hij ziet dat zijn dienaar inderdaad goed voor alle knechten gezorgd heeft.’
Jezus zei: ‘Luister goed naar mijn woorden: Die dienaar krijgt een beloning! Hij wordt verantwoordelijk voor het hele bezit van zijn heer.
Maar stel dat die dienaar slecht is en denkt: Mijn heer komt voorlopig niet terug. En hij begint zijn knechten te slaan. Hij eet zich vol en drinkt vrolijk mee met dronken kerels.

Stel dat de heer dan terugkomt op een moment dat de dienaar hem helemaal niet verwacht. Dan zal de heer hem de zwaarste straf geven. Dan gaat die dienaar naar de plaats waar iedereen altijd zal huilen van ellende, wroeging en spijt. Daar gaan ook alle schijnheilige mensen naartoe.’

Omdat laatste, dat alle mensen waakzaam moeten zijn en er alle dagen rekening mee moeten houden, dat Jezus ieder moment, dus ook vandaag op deze wereld terug kan komen, vertelde Jezus de volgende gelijkenis:
‘Er waren eens tien meisjes, die uitgenodigd waren voor een bruiloftsmaaltijd bij een machtig heer, die ging trouwen.

Dat was een grote eer voor die meisjes. Ze trokken hun mooiste feestkleden aan en namen ook hun olielampen mee, omdat het wel donker zou kunnen worden, voordat de bruidegom ook in de feestzaal gearriveerd zou zijn.

Blij gingen ze met hun tien en op stap naar het huis van de bruidegom. Toen ze daar aankwamen was alles wel klaar, maar de bruidegom met zijn vrienden waren er nog niet en het zou ook nog wel een poosje duren, voordat zij er zouden zijn.

De meisjes vonden het helemaal niet erg dat ze moesten wachten. Straks, als het donker zou zijn, zouden hun lampen schijnen in de duisternis. En zo lang zouden ze niet hoeven te wachten....

Ze moesten in een klein kamertje in het grote huis wachten. Ze staken al vast hun olielampjes aan en als dan de bruidegom kwam, waren zij klaar om hem te ontvangen. En zoveel olie gebruikten die olielampjes niet. Voorzichtig zetten ze de lange stokken met de olielampjes eraan vastgebonden, tegen de muur en gingen ze zitten. Eerst praatten ze nog druk en blij door elkaar heen, maar toen het laat werd en de bruidegom er nog steeds niet was, begon de één na de ander te knikkebollen. In dat kleine kamertje walmden de olielampjes en het vertrek werd warm en benauwd. Het duurde niet lang of alle tien meisjes waren in slaapgefallen.

Terwijl die tien meisjes sliepen en niet meer van tijd noch uur wisten, gingen de kleine olielampjes uit, de olie was op....

Het was al middernacht geweest, toen een bode door het huis liep en iedereen waarschuwde dat de bruidegom eraan kwam. Luid klonk zijn stem door het stille huis: ‘De bruidegom komt eraan! Kom, ga naar buiten en loop hem tegemoet!’

Verschrikt werden de meisjes wakker en kwamen overeind. Hoe konden ze nu de bruidegom en zijn bruiloftsfeest vergeten? O, de olielampen waren uitgegaan. De olie moest bijgevoerd worden.

Maar van de tien meisjes waren er maar vijf zo verstandig geweest om een flesje reserveolie mee te nemen. Vlug vulden ze hun olielampjes met olie, staken die aan en wilden naar buiten gaan.

De andere vijf meisjes zeiden: ‘Wacht even, geef ons een beetje van jullie olie, dan kunnen onze lampjes ook weer branden en kunnen wij met jullie meegaan om de bruidegom op te halen.’

De vijf ‘wijze’ meisjes schudden hun hoofden. Nee, zonder je brandende olielamp kon je de bruidegom in het donker niet tegemoet gaan. Maar voor tien olielampen was er niet voldoende olie.

Tegen de vijf ‘onverstandige’ meisjes zeiden ze: ‘Heel jammer, maar wij kunnen onze olie niet met jullie delen, want dan zullen bij gebrek aan olie, onderweg alle tien olielampjes uitgaan. Maar gaan jullie toch vlug naar de winkel en koop olie voor jullie eigen lampen. Die winkel is dichtbij en de bruidegom is nog lang niet hier.’

Zo vlug ze konden liepen de vijf meisjes langs de donkere wegen naar de stad. Waarom hadden ze ook niet eerder aan reserveolie gedacht! Nu waren alle winkels gesloten en hoe vlug zouden ze de olieverkoper uit zijn bed hebben geklopt? Als ze maar niet te laat kwamen en de deur van de feestzaal gesloten zou zijn.

Ondertussen liepen de vijf ‘wijze’ meisjes door de stad. Ze gingen de stadspoort uit en daar in de verte zagen ze de blijde optocht van de bruidegom al aankomen. Een grote optocht met veel fakkels en lampen bewoog zich langzaam door de stille nacht. De vijf meisjes liepen snel hun bruidegom tegemoet en

nadat ze hem begroet hadden en hem de nodige eer hadden gegeven, sloten ze zich aan bij de feestvierende optocht en gingen ze naar de bruiloftszaal. Toen alle gasten binnen waren en iedereen zijn plaats had gekregen aan de lange tafels, sloten de slaven de deuren van het huis.

Het feest was nog maar net begonnen, of er werd op de grote deur geklopt. Het werd stil in de feestzaal. De bruidegom ging staan en liep naar de deur.

Hij keek streng. Wie durfde hem te storen, nu hij hier naast zijn jonge bruid zat en het feest in volle gang was? Hadden ze dan niet genoeg tijd gehad om hem op te halen? Wisten ze dan niet dat er aan zijn feesttafel alleen maar plaats was voor mensen die hem geëerd en hulde gebracht hadden?

Buiten, voor de deur, stonden de vijf ‘onverstandige’ meisjes. Met een hoogrode kleur op hun wangen en heel bang riepen ze: ‘Heer, doe alstublieft de deur open. We zijn wel te laat, maar onze olielampen branden nu wel!’

Streng klonk zijn stem, toen de bruidegom antwoordde: ‘Ik ken jullie werkelijk niet!’

En de deuren bleven gesloten....

De Here Jezus eindigde zijn verhaal met de woorden: ‘Blijf dus altijd goed opletten. Want jullie weten niet, wanneer de Heer zal komen.’

Na deze gelijkenis sprak Jezus verder over wat er zal gebeuren op die Grote Dag wanneer Hij terugkomt op deze wereld. Maar deze keer zonder beeldspraak en ook niet meer in gelijkenissen, zodat zijn discipelen het goed zouden kunnen begrijpen.

Jezus zei: ‘Als de Mensenzoon komt, zal het zo gaan: Hij komt met alle engelen uit de hemel. En hij zal als koning op zijn troon gaan zitten. Dan worden alle

mensen van de wereld bij hem gebracht. Hij zal de mensen verdelen in twee groepen. Net zoals een herder zijn kudde verdeelt in schapen en bokken. De Mensenzoon zet de ene groep mensen aan zijn rechterhand en de andere groep mensen aan zijn linkerhand.

Dan zal de Mensenzoon tegen de mensen aan zijn rechterhand zeggen: 'Kom, in mijn Koninkrijk, dat is voor jullie. Want mijn Vader heeft het echte geluk voor jullie bestemd. Dat was al de bedoeling vanaf het begin van de schepping.

Want toen ik honger had, gaven jullie mij te eten. Toen ik dorst had, gaven jullie mij te drinken. Toen ik een vreemdeling was, namen jullie mij in huis. Toen ik naakt was, gaven jullie mij kleren. Toen ik ziek was, zochten jullie mij op. Toen ik gevangen was, kwamen jullie naar mij toe.'

Dan zullen die goede mensen zeggen: 'Maar Heer, wanneer is dat gebeurd? Wanneer had u honger en gaven wij u te eten? Wanneer had u dorst en gaven wij u te drinken? Wanneer was u een vreemdeling en namen wij u in huis? Wanneer was u naakt en gaven wij u kleren? Wanneer was u ziek of gevangen en kwamen wij naar u toe?'

Dan zal de Mensenzoon tegen hen zegen: 'Luister goed naar mijn woorden: *Elke keer dat jullie iets goeds deden voor één van de gelovigen die hier naast mij staan, deed je iets goeds voor Mij.*'

Daarna zal de Mensenzoon tegen de mensen aan zijn linkerhand zeggen: 'Jullie zullen worden gestraft. Ga weg, naar het eeuwige vuur dat bedoeld is voor de duivel en zijn dienaren. Want toen ik honger had, gaven jullie mij niet te eten. Toen ik dorst had, gaven jullie mij niet te drinken. Toen ik een vreemdeling was,

namen jullie mij niet in huis. Toen ik naakt was, gaven jullie mij geen kleren. Toen ik ziek was en gevangen, hebben jullie mij niet opgezocht.'

Dan zullen ook die mensen zeggen: 'Maar Heer, wanneer is dat gebeurd? Wanneer had u honger en gaven wij u niet te eten? Wanneer had u dorst en gaven wij u niet te drinken? Wanneer was u een vreemdeling en namen wij u niet in huis? Wanneer was u naakt en gaven wij u geen kleren? Wanneer was u ziek of gevangen en hebben wij niet voor u gezorgd?

Dan zal de Mensenzoon tegen hen zeggen: 'Luister goed naar mijn woorden: Elke keer dat jullie niets deden voor één van de gelovigen, die hier naast mij staan, *deed je niets voor Mij.*'

Die mensen krijgen de eeuwige straf. Maar de goede mensen krijgen het eeuwige leven.'

Het was stil op de Olijfberg. Jezus sprak niet meer en de discipelen voelden zich erg terneergeslagen, na alles wat ze gehoord hadden.

Zwijgend keken ze naar de stad, naar de tempel, die daar zo schitterde. Zo rustig lag daar Jeruzalem, zo hoog staken de gebouwen van de tempel daarboven uit. Je kon bijna niet geloven dat heel Jeruzalem ten onder zou gaan in vuur en vlammen. Als Jezus het niet zelf gezegd had....

Maar dit oordeel over Jeruzalem kon niet het einde van de wereld zijn. Na de val van de stad en de tempel zou hun Heer weer komen op de wolken van de hemel en zou Hij alles Heerlijk maken. Daar moesten ze op wachten, had Jezus gezegd. En daar moesten ze om bidden.

Maar als dat zo was, dat Hij na lange tijd weer bij hen terug zou komen, dan moest Hij eerst weggenomen worden. Ook dat was heel moeilijk te begrijpen. Meer dan drie jaar hadden ze hem gevolgd. Alle dagen waren zij bij hem geweest en hadden ze hem alles kunnen vragen. Alles deden ze, wat Jezus hun gebod. Hoe zou het zijn, wanneer Jezus niet meer bij hen was? Ze konden zich er geen voorstelling van maken.

Daar hoorden ze Jezus zeggen: 'Jullie weten dat het Paasfeest bijna begint. Dan zal de Mensenzoon uitgeleverd worden aan mensen die hem aan het kruis zullen hangen.'

Bang keken ze Jezus aan. Zo rustig had Jezus deze woorden gezegd en tegelijkertijd ook zo diep ernstig, dat ze het wel geloven moesten!

Op het komende Paasfeest! Aan het kruis!

Het was zo verschrikkelijk, zo onbegrijpelijk.... Of zouden deze woorden van Jezus toch ook weer een gelijkenis zijn? Een raadselspreuk? Ze wisten het niet en ze durfden het Jezus niet te vragen.

Het was al laat in de nacht toen ze daar op de Olijfberg doodmoe in een diepe slaap vielen.

